

РЕШЕНИЕ

№ 999

гр. Русе, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Г. Д.

при участието на секретаря Мирослава В. Монова
като разгледа докладваното от Мария Г. Д. Гражданско дело №
20224520104289 по описа за 2022 година

за да се произнесе съобрази:

Производството е образувано по искова молба от „ЕОС Матрикс“ ЕООД, чрез пълномощник адв. Д. К., АК В. Търново, с която са предявени установителни искове срещу Е. Т. Д. от гр. Русе, с правно основание чл. 422 ГПК за съществуването на следните вземания: 1/ сумата 1186 лв. – главница, представляваща вземане по чл. 99, вр. чл. 79, ал. 1, вр. чл. 240, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 4 ЗПК за неплатена част от сумата, заета по Договор за потребителски кредит № **** г., със срок от 07.05.2019 г. до 07.04.2029 г., сключен между ответника и трето лице “Уникредит Кънсьюмър Файненсинг” ЕАД, с общ размер от 21630 лв., като по ч.гр.д. *** г. на РРС по чл. 410 от ГПК ответникът е признал, че дължи претендираната главница, за периода от 07.03.2020 г. до 07.12.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК до окончателното изплащане; 2/вземане по чл. 99 вр. чл. 79, ал. 1, вр. с чл. 240, ал. 2 от ЗЗД за сумата от 1688,42 лв. – договорна лихва за периода от 07.03.2020 г./падеж на първа неплатена погасителна вноска/ до 07.12.2020 г., договорена общо лихва 12863,69 лв., 3/ сумата 174,50 лв. – вземане по чл. 99 във вр. чл. 368 от КЗ за неплатени вноски от застрахователна премия, по Застраховка по Договора за кредит в общ размер на застрахователната премия 2094 лв. за целия период на кредита.

Препис от исковата молба е връчен на ответника, чрез пълномощника му адв. К. Б. и в указания срок е постъпил писмен отговор, с който се оспорват исковете за главница и за застрахователна премия като недопустими, тъй като в заповедното производство с възражението си ответникът е признал главницата и има издаден изпълнителен лист, а

вземане за застрахователна премия не е било цедирано на ищеца. В останалата част за възнаградителна лихва счита иска за неоснователен, тъй като вземанията не били надлежно цедирани, договорът бил недействителен по см. на ЗПК, ЗЗП и ЗЗД, евентуално съдържал нищожни клаузи.

Съдът е приел исковата молба за редовна и допустима само в частта относно претендираната договорна лихва в размер на 1688,42 лв. В заповедното производство с възражението си ответникът е признал вземането за главницата в размер на 1186,08 лв. и има издаден изпълнителен лист, а вземане за застрахователна премия в размер на 174,50 лв. не е било цедирано на ищеца, видно от представеното с исковата молба Приложение 1. С определението по чл. 140 от ГПК е прекратено производството по исквете за главница и за застрахователна премия.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Видно от приложеното по делото ч.гр.д. № **** г. по описа на РРС ищцовото дружество е подало на 20.05.2022 г. заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл. 410 от ГПК. На 23.05.2022 г. срещу длъжника Е. Т. Д. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение за сумите от 1186,08 лв. - главница; сумата 1688,42 лв. – договорна лихва от 07.03.2020 г. до 07.12.2020 г.; сумата 174,50 лв., застрахователна премия за период от 07.03.2020 г. до 07.12.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата от 20.05.2022 г. до изплащане на вземането, както и 60,98 лв. - държавна такса.

Ответникът е получил съобщението на 06.06.2022г. и е подал възражение с плик по пощата на 06.07.2022 г. в законоустановения едномесечен срок, като оспорва сумата 1688,42 лв. – договорна лихва от 07.03.2020 г. до 07.12.2020 г.; сумата 174,50 лв., застрахователна премия за период от 07.03.2020 г. до 07.12.2020 г. Съдът е дал указания на заявителя по чл. 415 от ГПК да предяви иск относно вземането си и същия е подал искова молба в указания едномесечен срок. В настоящото производство е прекратено производството по исквете за главница и за застрахователна премия.

Съдът намира предявеният иск за договорна лихва в размер на 1688,42 лв. за допустим, а разгледан по същество частично основателен.

От заключението на изслушаната по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че кредита по договора за потребителски паричен кредит № **** г. е усвоен в размер на 21000,00 лв. + 630,00 лв. такса за разглеждане на кредита общо 21630 лв. Непогасените задължения на ответника Е. Т. Д. по договор за потребителски паричен кредит № **** г. към датата на изготвяне на експертизата 31.05.2023 г. са следните: главница - 20422,72 лв., лихва - 6421,06 лв. и застраховка - 575,85 лв. Общата сума на задължението е 27419,63 лв. Размерът на договорната лихва дължима от ответника за периода 07.03.2020 г. до 07.12.2020 г. изчислена от вещото лице е 1558,51 лв. Вещото лице разпитано в с.з. разяснява, че като приспадне сумата, за която има вноса от 2020 г., чистата лихва, която по

погасителен план трябва да се плати е 1523,09 лв., но това е по погасителен план и щеше да бъде вярно, ако той всеки месец си е внасял вноските и сумата, която се олихвява намалява. Но тъй като, не си е внасял вноските главницата остава една и съща. Главницата е 20422,72 лв. фактически върху тази главница, за целият претендиран период се начислява лихва. Лихвата, която вещото лице е изчислил върху тази главница за периода е 1558, 51 лв. Договорната лихва, която е по погасителен план е 1523,09 лв., но тъй като, тя не е вярна защото няма плащания със следващи вноски, за това изчислената лихва за целия претендиран период е върху 20422,72 лв., като не е включен дългогодишният процент на разходите, не е включена и застраховката. Точния размер на ГПР, ако застрахователната премия беше включена към него, според вещото лице, щеше да бъде около 20% приблизително, но няма да надхвърли 50%, както е по закон.

Съдът, като взе предвид заключението на вещото лице и събраните по делото доказателства намира неоснователни възраженията на ответника, че договорът бил недействителен по см. на ЗПК, ЗЗП и ЗЗД, евентуално съдържа нищожни клаузи.

На 20.04.2021г. първоначалият кредитор „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД с ЕИК 175070632 прехвърля вземанията си от Е. Т. Д. с ЕГН ***** на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, с ЕИК 131001375 чрез договор за продажба и прехвърляне на вземания (цесия). В изпълнение на чл. 99 от Закона за адълженията и договорите на 17.09.2021г. на посочения в договора за кредит настоящ и постоянен адрес на длъжника в гр. Русе, ул. „***“ № 1, вх.б, ап. 22 е изпратено инсмено съобщение за извършената цесия от пълномощник на цедента - адв. дружество „Иванов и Денев“, с което го уведомява, че считано от датата на получаване на Уведомлението за цесия, Кредитор спрямо него по отношение гореописаното парично вземане е „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД. Горното се установява от приложеното към настоящата молба известие за доставяне на пощенски оператор „МиБМ Експрес“ ООД с № 0100013459746, с което съдът намира, че ответника е редовно уведомен, като в заповедното производство е получил съобщението си лично на същия адрес.

Неоснователно се явява по изложените съображения и възражението, че вземанията не били надлежно цедирани, „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД е придобило от „Уникредит Кънсюзър Файненсинг“ ЕАД едно ликвидно и изискуемо парично вземане.

Поради липса на изпълнение нито към стария, нито към новия кредитор и поради факта,

че задължението на ответника е изцяло падежирало се налага извода, че ответникът Е. Т. Д. дължи на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, сумата 1558,51 лв., – представляваща вземане за договорна лихва за периода от 07.03.2020 г./падеж на първа неплатена погасителна вноска/ до 07.12.2020 г., по Договор за потребителски кредит № **** г., със срок от 07.05.2019 г. до 07.04.2029 г., сключен между ответника и трето лице “Уникредит Кънсюзър Файненсинг” ЕАД, с общ размер от 21630 лв., за което вземане е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. *** г. на РРС по чл. 410 от ГПК, като в този размер искът като основателен следва да се уважи, а за разликата от 129,91 лв. до сумата която се претендира от 1688,42 лв. следва да се отхвърли като неоснователен и недоказан.

На основание чл.78, ал.1 ГПК основателна се явява и претенцията на ищеца за присъждане на направените по делото разноски, като ответникът следва да бъде осъден да му заплати разноски като по делото е представен списък по чл. 80 от ГПК за 106,56 лв. държавна такса и 300лв. възнаграждение за вещо лице-разноски по настоящото производство, от които съразмерно с уважената част от исковете се дължат 207,35 лв. и 60,98 лв. разноски по заповедното производство съразмерно с уважената част от исковете 31,10 лв.

На осн. чл. 78 ал. 3 от ГПК ответникът също има право на разноски, които са доказани в размер на 961 лв. адвокатски хонорар за предоставена безплатна правна помощ по чл. 38 ЗА от адвокат К. И. Б., като съразмерно с отхвърлената част от исковете следва да се заплати 470,89 лв. по настоящото производство и 147 лв. по заповедното производство.

Мотивиран от горното и на основание чл.237, ал.1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на осн. чл. 422 от ГПК по отношение на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление гр. София, район Витоша, ж.к. „Малинова Долина“, ул. „Рачо Петков-Казанджията“ № 4-6, представлявано от управителя Райна Иванова Миткова-Т.а, че ответника Е. Т. Д., ЕГН *****, от гр. Русе, ул. „*****“ № 1, вх. 6, ап. 22, дължи на ищеца по вземане по чл. 99 вр. чл. 79, ал. 1, вр. с чл. 240, ал. 2 от ЗЗД за сумата от **1558,51 лв.** – договорна лихва за периода от 07.03.2020 г./падеж на първа неплатена погасителна вноска/ до 07.12.2020 г., по Договор за потребителски кредит № **** г., със срок от 07.05.2019 г. до 07.04.2029 г., сключен между ответника и трето лице “Уникредит Кънсьюмър Файненсинг” ЕАД, с общ размер от 21630 лв., за което вземане е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. *** г. на РРС по чл. 410 от ГПК, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата от 129,91 лв. до сумата, която се претендира от 1688,42 лв., като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78 ал. 1 от ГПК Е. Т. Д., ЕГН *****, от гр. Русе, ул. „*****“ № 1, вх. 6, ап. 22 ДА ЗАПЛАТИ на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление гр. София, район Витоша, ж.к. „Малинова Долина“, ул. „Рачо Петков-Казанджията“ № 4-6, представлявано от управителя Райна Иванова Миткова-Т.а разноски по настоящото производство, в размер на 207,35 лв. съразмерно с уважената част от исковете и разноски по заповедното производство в размер на 31,10 лв. съразмерно с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78 ал. 3 от ГПК „ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление гр. София, район Витоша, ж.к. „Малинова Долина“, ул. „Рачо Петков-Казанджията“ № 4-6, представлявано от управителя Райна Иванова Миткова-Т.а

ДА ЗАПЛАТИ на адвокат К. И. Б., ЕГН *****, с адрес на упражняване на дейността:

гр. София, ул. „Гургулят“ № 31, офис-партер адвокатско възнаграждение за предоставена
безплатна правна помощ по чл. 38 ЗА съразмерно с отхвърлената част от исковете сумата от
470,89 лв. по настоящото производство и сумата **147 лв.** по заповедното производство.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Русенския окръжен съд в
двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____